

Benimle Kal

– A.KARADOĞAN · 26 Şubat 2011

Ey ruhumda yanan sevda çırası
Çekme ellerini avuçlarımdan
Ekleme yüreğime ayrılık şarkıları
Dinletme hasret makamlarından...

Sen ki
İçtiğim yeminde saklısın
Hiç benim olmasan da
Bende / benimle kal...

Gitme yar!

Gidersen
Güz yaprakları döker, yüreğimde takvimler
Gün akşamı vurur, kararır bulutlar
Hüzün yağmurları düşer bakışlarıma
Dünya çöle döner, kurur ırmaklar...

Solar yüzümde tebessümler
Hüznüm sızır soluğumdan
Sesim nefesimde üşür
Acılar bin parça olup içimde gülüşür
Son şarkı da susar dudaklarımda
Hasretin bağrıma dert olup ilişir...

Gözlerinin esiriyken hürriyetim
Vurma ömrüme, hasretinden kelepçeler
Düşürme gözlerime
Yokluğuna dem olmuş, karartma geceler...

Sen ki
Ruhumda bir orman yangını
Dağ başı fırtınası
Yüreğime esmesen de
Savur küllerimi rüzgârlarınla...

Bil ki
Yokluğun ateşten gömlek
Yakar tenimi cehennem kadar...

Gitme yar!

Gidersen
Yıkılır içimde bu şehir
Bir İstanbul çöker omuzlarıma
Sol yanım eksik sen yanım öksüz kalır

Yokluğun öldüresiye ağır
Namluda kör kurşun kadar
Vurur hayatı yüreğinden
Sokakları, bir tufan sessizliği alır...

Ölüm uykularına yatar bedenim
Ruhum tenimde can çekişse de
Adın soluğumda tıkanır kalır
Ben sensiz bil ki ölemem bile yar...

18.12.2010
ARZU KARADOĞAN